

4. שום אדם לא ימכור, ולא יציע למכירה, כל חפץ הנושא שלט, אות או סמל, שנתייחדו במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר היה לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל, אלא אם קיבל תחילה הרשאה בכתב מן הנציב לעשות כן.

צמזום במכירת שלטים וכו'.

5.—(1) לא יותר לשום צופה, שאינו זכאי ומורשה בהיתר באופן אחר, להעמיד פנים או להתיימר שהוא, או ליטול לעצמו את הרשות (ר"ש קמוצה), המעמד או הכוחות של, או לטעון שהוא, או לפעול כמו, חבר לחיל-המשטרה של פלשתינה (א"י) או סוכן או אדם אחר של ממשלת פלשתינה (א"י).

לא יתיימר צופה לִשְׁטוֹר וכו'.

(2) שום צופה לא יבקש ולא ינסה — מכוח תקפה של לבישת כל מדים, שלט, אות או סמל של ההתאחדות, או כל מדים, שלט, אות או סמל המיומרים או הנראים כן — לכפות רשות (ר"ש קמוצה) או להשתמש בה שלא בהתאם לתקנון ההתאחדות וכפי שהורשה בו.

6. לא יותר לשום אדם לייסד, לארגן, או לעבוד בקשר אל, או להיות מעורב בייסודו או בארגונו של, או בעבודה בקשר אל, כל חבל או חבר של בני-אדם, הטוענים או מתיימרים — ללא הרשאה כהלכה, שהוענקה בהתאם לתקנון ההתאחדות — כי הם צופים, או כי הם קשורים באופן אחר אל ההתאחדות, או המתאמרים או מתיימרים להיות צופים, או קשורים באופן אחר אל ההתאחדות:

אין לאדם לטעון בשקר על קשרים אל ההתאחדות.

בתנאי שלא יהיה צפוי להתחייב בדיון לפי הסעיף הזה שום אדם, שבהיותו עסוק — בתאריך תחילת תוקפה של הפקודה הזאת — בעבודה בקשר אל חבל או חבר של בני-אדם הטוענים או המתיימרים להיות צופים, יגיש — במשך שלושה חדשים מאותו תאריך — בקשה לנציב על הרשאה לפי תקנון ההתאחדות, להמשיך באותה עבודה, אלא אם ועד-אשר יסרב הנציב מלהוציא הרשאה כזאת ויודיע זאת למבקש.

7. כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, אשם בעבירה, וצפוי למאסר של חודש אחד או לקנס של עשרה פונטים או לאותם שני ענשים כאחד.

ענשים.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

27 באוגוסט, 1947.

פקודת פיצויים (הגנה) (תיקון).

מס' 39 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפיצויים (הגנה), 1940.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפיצויים (הגנה) (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

מס' 18 לש' 1940.

2. סעיף 12א של הפקודה העיקרית והערות השוליים המצורפת אליו (כפי שחוקקו בסעיף 8 של פקודת הפיצויים (הגנה) (תיקון), 1946) יופקעו והדברים הבאים יבואו במקומם:—

הפקעת סעיף 12א של הפקודה העיקרית, והחלפתו בסעיף אחר.
מס' 39 לש' 1946.

12א. מקום שבהמשך להודעה כל־שהיא על תביעת פיצויים לפי הפקודה הזאת, שניתנה למחלקה הממשלתית או לרשות הצבאית הנוגעת בישובה של אותה תביעה (הקרוייה להלן „הרשות“) בהתאם לסעיף 12 או 14, או — מקום שלא ניתנה הודעה כזאת על תביעה בהתאם לסעיפים האמורים — הציעה הרשות בכתב לתובע — לאחר תחילת תקפה של פקודת 1946 — לשלם לו ללא־תנאים סך כל־שהוא (לרבות כל סך העשוי להשתלם לעתים מזומנות) כפיצויים, ובמשך שלושה חדשים למן קבלת אותה הצעה לא קיבל אותה התובע ולא מסר את העניין לבית־הדין לספנות או לבית־הדין הכללי (הכול לפי העניין) כסכסוך הטעון הכרעה לפי הפקודה הזאת, רשאית הרשות למסור לתובע הודעה בכתב שבה תדרוש ממנו למסור את העניין לבית־הדין לספנות או לבית־הדין הכללי (הכול לפי העניין) כסכסוך הטעון הכרעה לפי הפקודה הזאת, ואם חדל התובע מלמלא אחר אותה הודעה במשך שלושה חדשים למן מסירתה, כי או יהיו רואים את הסך, שהציעתהו הרשות כנ"ל, כאילו הסכימו עליו התובע והממשלה שהוא יהיה הפיצויים המשתלמים לתובע לפי הפקודה הזאת, אלא־אם יושב בעצם הסכסוך בינתיים, מתוך הסכם בין התובע ובין הממשלה.

כדי להסיר ספקות, מכריזים בזה כי לצרכי הסעיף הזה, לא יהיו רואים הצעה כהצעה מותנית, אך ורק בגלל היותה ערוכה מתוך כפיפות להבאתם בחשבון או החזרת־תשלומם של מפרעה כל־שהיא או תשלום אחר, שניתנו בגין הפיצויים“.

„פיצויים המשתלמים אם הדף התובע מלמלא אחר הודעה למסור סכסוך לבית־דין.“

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 באבגוסט, 1947.

פקודת פרוצידורה פלילית (שפיטה לפי כתב־האשמה) (תיקון).

מס' 40 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב־האשמה).

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב־האשמה) (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב־האשמה), הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 51 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

„51. משנסתיים המשפט משני הצדדים, ירשום השופט את פסק־הדין שלו בכתב, וכל פסק־דין כזה יכלול את הנקודה או הנקודות הטעונות הכרעה, את ההכרעה בהן ואת טעמי ההכרעה, יירשם בו תאריך, והוא ייחתם בידי השופט, בשעה שהוא פוסק אותו.“

תיקון סעיף 51 ש
הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 67 ש
הפקודה העיקרית.

3. סעיף 67 של הפקודה העיקרית יתקן מתוך שיופקע סעיף־קטן (1) שבו ייוחלף בסעיף־הקטן הבא:—